

Οι Έλληνες της Αλάσκας

/ Ομογένεια

Το Άνκορατζ της [Αλάσκας](#) βρέθηκε στο προσκήνιο τις τελευταίες ημέρες εξαιτίας της πολυαναμενόμενης συνάντησης Τραμπ - Πούτιν. Ακόμα ωστόσο και σε αυτό το μακρινό μέρος του κόσμου υπάρχουν Έλληνες και μάλιστα δεκάδες. Περίπου 100 ελληνορθόδοξες οικογένειες.

νήκουν στην κοινότητα του Ορθόδοξου Ιερού Ναού της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, η οποία ιδρύθηκε το 1953 και ο πρώτος ναός χτίστηκε το 1958. Η σημερινή εκκλησία και το κοινοτικό κέντρο άρχισαν να χτίζονται το 2010 και ολοκληρώθηκαν το 2014.

Η κοινότητα έχει πανορθόδοξο χαρακτήρα κι η λειτουργία γίνεται κυρίως στην αγγλική γλώσσα με ορισμένα ελληνικά. «Ωστόσο η κυριακάτικη προσευχή λέγεται και σε άλλες γλώσσες, όπως αραβικά, αρμενικά, ουκρανικά, ρουμανικά και γαλλικά», αποκάλυπτε σχετικό αφιέρωμα πριν 6,5 χρόνια του ΑΠΕ-ΜΠΕ με την αφορμή της επικοινωνίας που είχε μαζί τους για τις ευχές της Πρωτοχρονιάς του 2019 ο τότε Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας Προκόπης Παυλόπουλος.

Οι πρώτοι Έλληνες ήδη από τον 18ο αιώνα στην Αλάσκα

Οι πρώτοι Έλληνες ήρθαν στην Αλάσκα τον 18ο αιώνα μαζί με τους Ρώσους ιεραποστόλους. Ωστόσο ήταν στις αρχές του 20ου αιώνα όταν άρχισε ένα μεγάλο κύμα μετανάστευσης προς την Αλάσκα λόγω της κατασκευής του σιδηροδρομικού δικτύου, με αποτέλεσμα να κατοικηθεί αυτή η περιοχή. Έτσι πολλοί Έλληνες βρέθηκαν εκεί και κάποιοι παρέμειναν και μετά την ολοκλήρωση του σιδηροδρομικού δικτύου.

Το υπόγειο που λειτουργούσε ως ελληνική εκκλησία και οι Ρώσοι ιερείς

Από τότε και για πολλά χρόνια ο μοναδικός Ορθόδοξος ναός ήταν μια ρωσική εκκλησιά, η οποία όμως βρισκόταν 60 χιλιόμετρα μακριά σε μια δύσβατη περιοχή. Το 1953 άρχισε να λειτουργεί στο Ανκορατζ μια Ορθόδοξη εκκλησία στο υπόγειο ενός σπιτιού. Όλοι οι Ορθόδοξοι μαζεύονταν σε αυτή για να προσευχηθούν, καλώντας Ρώσους ιερείς για να λειτουργήσουν. Έτσι διατήρησαν τις παραδόσεις, τα ήθη και έθιμα από την Ελλάδα. Πάντα όμως το μεγάλο τους όνειρο ήταν να αποκτήσουν μια κανονική εκκλησία.

Με εθελοντική δουλειά το 1958 άρχισε το κτίσιμο της πρώτης ελληνορθόδοξης εκκλησίας σε ένα οικόπεδο που παραχώρησε η ελληνική κοινότητα και με την συνεισφορά όλων. Αρχικά ο ναός ονομάστηκε του Σωτήρος. Η μικρή εκκλησία έγινε το κέντρο των δραστηριοτήτων της ελληνικής κοινότητας αλλά και των άλλων Ορθόδοξων στην Αλάσκα. Το 1959 η Αρχιεπισκοπή Αμερικής στέλνει τον πρώτο Έλληνα ιερέα, ενώ το 1977 επισκέφθηκε την κοινότητα για πρώτη φορά ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Ιάκωβος ο οποίος και ευλόγησε τη μικρή ενορία.

Η συνεργασία των Ορθοδόξων διαφόρων εθνικοτήτων στην Αλάσκα

Η συνεργασία των Ορθοδόξων διαφόρων εθνικοτήτων που βρίσκονται στην

Αλάσκα είναι πολύ αρμονική, σημείωνε στον ιεραποστολικό βιβλίο του “Έως εσχάτου τής γης” ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Τιράνων και πάσης Αλβανίας Αναστάσιος (σελ. 317-320).

Αναφέρεται χαρακτηριστικά ότι η Ορθόδοξη ενορία του Ανκορατζ, της μεγαλύτερης πόλεως της Αλάσκας (το 1954 είχε 29.000 κάτοικοι, πλέον εννιάπλασιάστηκαν), έχει 150 πιστούς διαφόρων εθνικοτήτων. Ρώσοι, Έλληνες, Σέρβοι, Αλεούτοι, Εσκιμώοι, Ινδιάνοι, που κατοικούν στην περιοχή, συνεργάζονται αδελφικότατα για τη συνεχή πρόοδο της Ορθόδοξης κοινότητας.

Σύμφωνα με τον συγγραφέα A. Herscha που επικαλείται ο Αναστάσιος, «Οι Αλεούτοι και οι Εσκιμώοι είναι πιθανώς οι πιο πιστοί από όλους τους Ορθόδοξους λαούς. Είναι χωρίς Ιερείς και πώς τα καταφέρνουν να αντικρούουν τις θωπίες εκείνων που ζητούν να τους μεταστρέψουν από την Ορθοδοξία είναι δύσκολο μερικές φορές να καταλάβουμε... Αλλά πόσο καιρό θα θεωρούμε την Ορθόδοξη πίστη και αφοσίωσή τους σαν ένα απλό, αδιάφορο για μας δεδομένο; Οι ανάγκες τους είναι πολλές».

«Χρειαζόμαστε περισσότερους στρατιώτες του Θεού στα χωριά», έλεγε ο πατηρ Γκεστ στα μέσα της δεκαετίας του 1950. «Οι άνθρωποι με θέλουν στο χωριό τους σε όλες τις εκκλησιαστικές γιορτές, ιδιαίτερα την περίοδο του Πάσχα και των Χριστουγέννων, αλλά εγώ βέβαια δεν μπορώ να τα κάνω όλα, αναστέναξε. Και τώρα ακόμη περνάει ένας μήνας χωρίς να δω την οικογένειά μου και πάλι δεν κατορθώνω να επισκέπτομαι όλα τα χωριά όσο συχνά θα το επιθυμούσα».

«Το βασικό πρόβλημα είναι η κρίσιμη έλλειψη Ιερέων», υπογραμμίζει ο Ιθαγενής Ιεροσπουδαστής Οσκόλκοφ. «Πολλοί από τους Ορθόδοξους Χριστιανούς μας δεν έχουν τη δυνατότητα να κοινωνήσουν ούτε μία φορά τον χρόνο εξαιτίας αυτής της ελλείψεως. Για τον ίδιο λόγο πολλά παιδιά των Ορθοδόξων Χριστιανών δεν είναι βαπτισμένα και μυρωμένα». Και καταλήγει: «Η Ορθοδοξία έχει πλούσια ιστορική κληρονομιά στην Αλάσκα και με κάποια βοήθεια η Ορθόδοξη Εκκλησία θα αποκτήσει και πάλι τη θέση που δικαιούται».

Η δημιουργία της βορειότερης ελληνικής εκκλησίας στον κόσμο

Μετά από πολλά χρόνια το 2009 αποκτήθηκε οικόπεδο και άρχισαν οι εργασίες ανέγερσης του νέου ναού, ο οποίος αφιερώθηκε στη Μεταμόρφωση του Σωτήρος. Κατά τη διάρκεια των εργασιών η κοινότητα, μέσω της δραστήριας προέδρου της, Μαρίας Μπάσκους, απηύθυνε έκκληση για βοήθεια, κυρίως προς όσους μπορούσαν

να βοηθήσουν στην αγιογράφιση.

Στην έκκληση αυτή ανταποκρίθηκε ο Λαρισαίος αγιογράφος, Κώστας Θεοδώρου ο οποίος πήγε εκεί με δικά του έξοδα και αγιογράφησε την «Πλατυτέρα των ουρανών» και άλλες μορφές αγίων, καθώς και ο Αλέξης Ζουρνατζής από την Πάτρα, ο οποίος έφτιαξε τα ψηφιδωτά. Να σημειωθεί πως ο συγκεκριμένος ναός εξυπηρετεί τις λατρευτικές ανάγκες Ορθοδόξων άλλων εθνοτήτων και έτσι οι λειτουργίες τελούνται εκτός από τα Ελληνικά, στα Αραβικά, στα Αρμένικα, στα Γαλλικά, στα Σέρβικα, στα Ρουμανικά, στα Σλάβικα και στα Ισπανικά.

Οι εργασίες κατασκευής του ναού κράτησαν δύο χρόνια ενώ στο ισόγειο διαμορφώθηκε μια αίθουσα πολλαπλών χρήσεων και ένας χώρος αναψυχής. Ο ναός της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος είναι η βορειότερη εκκλησία της ελληνικής ομογένειας στον Κόσμο. Όπως εξηγούσε το ρεπορτάζ του 2019, η ελληνική κοινότητα του Ανκορατζ, της πόλης που ήρθε στο προσκήνιο τώρα εξαιτίας της συνόδου Τραμπ-Πούτιν, αριθμεί περίπου 75 οικογένειες, σε μια πόλη 250.000 κατοίκων, με πρόεδρο την δραστήρια και αεικίνητη Μαρία Μπάσκους.

Το ελληνικό σχολείο της κοινότητας του Άνκορατζ

Με καταγωγή από το Καστόρι Λακωνίας η Μπάσκους σπούδασε Παιδαγωγική στη Βοστώνη και η ίδια δίδασκε στο ελληνικό σχολείο της κοινότητας στο οποίο φοιτούν περίπου 30 παιδιά. «Θεωρούμε χρέος μας να διατηρήσουμε το ελληνικό στοιχείο στην Αλάσκα, σε αυτήν την άκρη του κόσμου που βρεθήκαμε και να το μεταλαμπαδεύσουμε στα παιδιά μας, ώστε να διατηρήσουν με τη σειρά τους τον πλούσιο, ελληνικό πολιτισμό», είχε δηλώσει η Μπάσκους στο ΑΠΕ-ΜΠΕ.

Μιλώντας στο ΑΠΕ-ΜΠΕ είχε πει τα εξής: «Ο Ελληνισμός είναι ιδεολογία, δεν έχει σύνορα, δεν έχει αποστάσεις... Ζούμε διάσπαρτοι ανά τον κόσμο κι αυτή την ομορφιά μοιραζόμαστε με όλους τους άλλους, όπου κι αν βρεθούμε». Και συνέχισε: «Είμαστε υπερήφανοι για την πλούσια παράδοση και τον πολιτισμό μας, που προσπαθούμε πρώτα απ' όλα να τον μεταλαμπαδεύσουμε στα παιδιά μας».

Η διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας αποτελεί προτεραιότητα για τους Έλληνες της Αλάσκας, μία υπόθεση όχι και τόσο εύκολη. Η Μπάσκους με μία άλλη Ελληνίδα, την Ελένη Αντριους, δασκάλα σε Δημοτικό του Ανκορατζ, δημιούργησαν το 1982 το πρώτο ελληνικό απογευματινό σχολείο για τα παιδιά τους, το οποίο διατηρείται μέχρι τις μέρες μας.

«Συνεχίζω να διδάσκω κι εγώ, έχοντας για βοηθούς δύο νέες μητέρες, που έχουν αναλάβει την πρώτη τάξη. Εχουμε και ειδικό τμήμα για ενηλίκους, καθώς πάντα υπάρχει ενδιαφέρον από ομογενείς δεύτερης και τρίτης γενιάς, οι οποίοι επιθυμούν

να βελτιώσουν τα ελληνικά τους ή από άτομα που έχουν κάνει μεικτό γάμο ή ακόμα και αλλοεθνείς, Αμερικανούς, που για δικούς τους λόγους θέλουν να έρθουν πιο κοντά στον ελληνικό πολιτισμό» εξηγεί η Μαρία Μπάσκους.

Πηγή: [gr.euronews.com](https://www.gr.euronews.com)

Φωτογραφία: ΑΠΕ -ΜΠΕ